

Så skal jeg slutte med at sige, at jeg i øvrigt er meget enig i det, som står i bemærkningerne til indledning, at det er på høje tid, at EU finder et fælles fodslag. Der er meget større trusler, kære venner. Den dag en halv million eller 15 millioner afrikanere finder ud af at sætte over Middelhavet på tømmerflåder, i både og skibe af alle slags, får Europa sin sag for. Så kommer vi på prøve, og det var ikke så dumt at lægge planer for en sådan ikke helt utænelig risiko og gøre det i fællesskab.

Det er igen et stort point til EU, at vi her har et apparat, og jeg støtter forslagsstillerne i, at det bør vi spille på, og det gør den danske regering jo også.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, debatten indtil nu har været præget af, at forskellige partier har skullet forsøge at finde angrebepunkter mod det her beslutningsforslag fra V og K, og så har man skiftevis ført en retspolitisk debat, en finanspolitisk debat, diskuteret statsgæld, og så går man over i en EU-debat, hvis det lyder bedre.

Det, jeg vil forsøge, er at holde mig til det forslag, som er fremsat. Forslaget har to dele og en henstilling om en omprioritering af de danske ulandsmidler.

Punkt 1: EU skal tage den støtte, det giver, op til overvejelse, såfremt et land afviser at tage egne statsborgere tilbage. Det er naturligvis et helt legitimt og selvfølgelig krav at stille, og derfor har Dansk Folkeparti naturligvis ingen problemer med at støtte det punkt.

Punkt 2: En del af EU's omfattende udviklingshjælp, katastrofehjælp og anden nødhjælp skal omprioriteres med henblik på at skabe sikre modtagelseslejligheder. Det kan vi selvfølgelig også kun støtte. Det har været nævnt flere gange, at det er dér, de største flygtningekoncentrationer er, og så burde det vel også være naturligt, at dele af EU's omfattende hjælp netop går til at skabe sikre modtagelseslejligheder.

Punkt 3: Endelig er der en opfordring i forslaget til regeringen til at lægge de samme vilkår til grund for den danske ulandspolitik. Og det har vi selvfølgelig heller ikke noget problem med at støtte.

Det er i al sin enkelhed disse tre dele, forslaget går ud på. Hvilke andre intentioner forslagsstillerne har, og hvilke andre ideer de har på forskellige politiske områder, som forslaget ikke omhandler, tager vi ikke stilling til her.

Når vi snakker niveau – også dansk niveau – for ulandsbistand, ligger det klart, at Dansk Folkeparti ønsker at bruge færre midler. Vi mener, det er mere eller mindre tilfældigt, hvilket niveau man får lagt sig på, og den automatiske stigning, der er i dansk ulandsbistand, efterhånden som BNI vokser, giver også udtryk for, at det er mere eller mindre tilfældige beløb, man har valgt.

Jeg kom til at tænke på, at vi i Europaudvalget her for ikke så lang tid siden behandlede et forslag om, at man skulle beregne BNI på en anden måde, idet man nemlig skulle inddrage renteforskellen mellem bankernes ind- og udlån, og det vil få som resultat, hvis Folketinget ikke træffer en ny beslutning om dansk ulandsbistand, at den danske ulandsbistand med ét slag bliver øget med 400 mio. kr.

Det viser lidt om tilfældighedernes spil her. Det er jo et flertal, der kan bestemme, at sådan skal det være, og derfor er det selvfølgelig også helt legitimt, at Dansk Folkeparti mener, at vi godt kunne bidrage med et mindre beløb, end vi gør nu, men at det beløb, vi så i øvrigt bidrager med, bruges ud fra de principper, som ligger i forslaget.

Det andet spørgsmål, som også har været diskuteret, men som forslaget ikke omhandler, er spørgsmålet om EU-kompetence kontra national kompetence. Det er klart, at vi ønsker at fastholde den nationale kompetence. Vi har ikke noget imod, når EU er der og fungerer, som det gør i dag, at der via EU gives støttemidler og føres en handelspolitik over for tredjelande, og det har vi også givet til kende i Europaudvalget. Vi har støttet flere af de bevillinger af denne karakter, der har været på tale.

Når vi snakker om, hvorvidt der skal henlægges yderligere kompetence til EU på det her område, siger vi nej, for vi vil bevare den nationale kompetence.

Men de tre dele, forslaget omhandler, har vi ingen problemer med at give vores fulde støtte, og vi håber, at Folketinget på et senere tidspunkt vil være mere velvilligt indstillet over for de tre punkter i forslaget, som vi synes er meget naturlige.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg har nogle punkter, jeg gerne vil ind i debatten med.

Over for hr. Thulesen Dahl ønsker jeg tage afstand fra udtrykket om, at det er tilfældige